FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 24 februari 2000 *

I mål T-145/98,

ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft Deutscher Tierzüchter mbH, med säte i Bonn (Tyskland), företrätt av advokaten A. Hansen, Bienenbüttel, Uelzener Straße 8, Bienenbüttel (Tyskland),

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiska rådgivaren M.-J. Jonczy och B. Brandtner, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte anta sökandens anbud avseende projekt FD RUS 9603 ("The Russian Federation: Adapting Russian Beef and Dairy Farming to Restructuring") samt yrkande om skadestånd för den skada som orsakats sökanden genom kommissionens handlande,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger,

justitiesekreterare: H. Jung,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 7 oktober 1999,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 Som en del av samarbetet mellan gemenskapen och Ryssland inom ramen för TACIS-programmet, som regleras i rådets förordning (Euratom, EG) nr 1279/96

av den 25 juni 1996 om bistånd till ekonomiska reformer och ekonomisk återuppbyggnad till de nya oberoende staterna och Mongoliet (EGT L 165, s. 1, nedan kallad TACIS-förordningen), hade kommissionen och Ryska jordbruksvetenskapliga akademin kommit överens om att genomföra ett projekt för utveckling och omstrukturering av uppfödningen av mjölk- och biffkor i Ryssland som kallades "The Russian Federation: Adapting Russian Beef and Dairy Farming to Restructuring" och som gavs beteckningen FD RUS 9603.

2 Principerna för kontraktstilldelning med hjälp av anbudsinfordran, särskilt selektiv anbudsinfordran, återfinns i artiklarna 6 och 7 i TACIS-förordningen samt i bilaga 3 till denna.

3 Det finns även en "General Regulations for Tenders and the Award of Service Contracts financed from PHARE/TACIS Funds" ("Allmänna föreskrifter om anbudsinfordran och tilldelning av kontrakt om tjänster som finansieras genom medel från PHARE/TACIS", nedan kallade de allmänna föreskrifterna).

4 I artikel 12 i den version av dessa allmänna föreskrifter som gällde vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målet, anges följande:

"LOJAL KONKURRENS

1. De fysiska eller juridiska personer som har deltagit i utarbetandet av anbudsspecifikationen för det projekt anbudsinfordran avser eller som på något annat sätt har bidragit till definitionen av de aktiviteter som skall genomföras inom ramen för kontraktet får inte delta i anbudsinfordran. Detta gäller såväl om de är anbudsgivare som om de är medlemmar av ett konsortium, underleverantörer eller anställda av anbudsgivaren.

2. Om en person som befinner sig i någon av de ovan angivna ställningarna ändå deltar i en anbudsinfordran skall den upphandlande myndigheten avvisa hans anbud.

3. Under sex månader efter att kontraktet har undertecknats får den med vilken kontrakt slutits inte under några omständigheter anställa någon av de fysiska eller juridiska personer som har deltagit i utarbetandet av anbudsspecifikationen för det projekt anbudsinfordran avser eller som på något annat sätt har bidragit till definitionen av de aktiviteter som skall genomföras inom ramen för kontraktet.

4. Ingen anbudsgivare, person ur dennes personal eller någon annan person som på något sätt har en anknytning till anbudsgivaren med avseende på anbudet får delta i utvärderingen av detta.

5. Om den kontraherande myndigheten har ingått ett kontrakt med en anbudsgivare som har brutit mot reglerna i punkterna 1, 3 och 4 kan den säga upp kontraktet med omedelbar verkan."

5 I artikel 23 i den version av dessa allmänna föreskrifter som gällde vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målet, anges följande:

"INFORMATION TILL DE ANBUDSGIVARE VARS ANBUD INTE HAR ANTAGITS

1. Efter att anbudsförfarandet har avslutats informeras de anbudsgivare vars anbud inte har antagits skriftligen om skälen till detta och om vilken anbudsgivares anbud som har antagits.

2. Anbudsgivaren kan om han har tungt vägande skäl inge en motiverad begäran till den upphandlande myndigheten om omprövning av dennes anbud. Den upphandlande myndigheten skall ge ett motiverat skriftligt svar."

6 I artikel 24 i den version av de allmänna föreskrifterna som gällde vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målet, anges följande:

"AVBRYTANDE AV ANBUDSFÖRFARANDET

1. Innan ett kontrakt tilldelas kan den upphandlande myndigheten, utan att på grund därav ådra sig något ansvar gentemot anbudsgivarna och oavsett hur långt förfarandet för tilldelningen av kontraktet har framskridit, antingen besluta att avsluta eller avbryta anbudsförfarandet eller förordna att förfarandet skall göras om, om nödvändigt på andra villkor.

2. Ett anbudsförfarande får avslutas eller avbrytas i synnerhet i följande fall:

a) om ingen anbudsgivare uppfyller kriterierna för tilldelning av kontraktet,

b) om projektets ekonomiska eller tekniska villkor avsevärt har ändrats,

c) om tjänsterna, av hänsyn till skyddet för exklusiva rättigheter, endast kan tillhandahållas av ett bestämt företag,

d) om det på grund av exceptionella omständigheter är omöjligt att genomföra ett normalt anbuds- eller kontraktsförfarande,

e) om samtliga mottagna anbud överstiger de resurser för finansiering som har anslagits för kontraktet,

f) om samtliga mottagna anbud innehåller allvarliga fel som hindrar marknadens normala funktion, eller

g) om det inte har förekommit någon konkurrens,

h) om projektet har avbrutits,

i) om kraven på lojal konkurrens inte är uppfyllda.

3. Om ett anbudsförfarande avbryts skall den upphandlande myndigheten informera anbudsgivarna om detta. Anbudsgivarna skall inte ha rätt till någon ersättning."

7 I artikel 25.1 och 25.3 i den version av de allmänna föreskrifterna som gällde vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målet anges följande:

"KONTRAKTSLUTET

1. Den upphandlande myndigheten kan, i förekommande fall efter förhandlingar eller informationsmöten, sluta ett kontrakt med den eller de anbudsgivare vars anbud har ansetts vara det eller de mest fördelaktiga ur ekonomisk synvinkel.

...

3. Kontraktet anses slutet när det undertecknats av båda parterna."

Bakgrund till tvisten

8 Efter att i december 1996 ha sänt ut ett allmänt meddelande om anmälande av intresse för projektet FD RUS 9603, publicerade kommissionen den 7 februari 1997 en selektiv anbudsinfordran avseende detta projekt i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* under nummer RU96010401.

9 Den 11 februari 1997 begärde sökanden av kommissionen att bli uppförd på den begränsade listan för denna anbudsinfordran.

10 Den 13 mars 1997 valdes sökanden ut som en av de nio kandidater som skulle tillåtas att inge anbud för projektet i fråga.

11 Den 14 april 1997 skickades de handlingar som avsåg anbudsinfordran ut till de nio kandidater som hade förts upp på den begränsade listan.

12 Den 16 juni 1997 ingav sökanden sitt anbud till kommissionen.

13 Den 9 och den 10 juli 1997 hördes de åtta kandidater som hade inkommit med ett anbud av en utvärderingskommitté. Kommittén bestod av Daniilidis, som var ordförande, Portier och Whiley, som företrädde kommissionen, Van de Walle och Scheper, som oberoende experter, och Cherekaev, som företrädde projektets förmånstagare.

14 Den 23 september 1997 bad kommissionen sökanden att förlänga giltighetstiden för sitt anbud med 60 dagar, med hänvisning till oförutsedda förseningar.

15 Den 1 oktober 1997 informerade kommissionen sökanden om att den var intresserad av dess anbud men att den ville få några närmare upplysningar avseende vissa tekniska aspekter av detta.

16 Den 14 oktober gav sökanden kommissionen de närmare upplysningar som denna hade begärt.

17 Den 6 november 1997 förhörde sig sökanden hos kommissionen om vilka åtgärder den avsåg att vidta med avseende på anbudsinfordran för kontrakt avseende projektet FD RUS 9603, eftersom den var förvånad över att kommissionen inte hade reagerat på skrivelsen av den 14 oktober.

18 Den 11 december 1997 bad kommissionen sökanden att förlänga giltighetstiden för sitt anbud med ytterligare 60 dagar, återigen med hänvisning till oförutsedda förseningar.

19 Den 7 januari 1998 informerade kommissionen sökanden om att den, på grund av problem som hade uppstått under utvärderingen av anbuden, hade beslutat att göra en ny utvärdering. Det var tillåtet att ändra sammansättningen av den grupp som var avsedd att genomföra projektet, men inte att vidta någon annan ändring av de tekniska aspekterna av anbudet. De nya förslagen måste inkomma till kommissionen i fem exemplar före den 26 januari 1998. De skulle ges en giltighetstid på 120 dagar från det att det nya anbudet hade mottagits. Sökanden anmodades att meddela om den godtog detta nya utvärderingsförfarande under förutsättning att den hade för avsikt att delta.

20 Den 8 januari 1998 klandrade kommissionen Cherekaev för att han hade satt betyg som avvek från vad som var normalt under utvärderingsförfarandet den 9 och den 10 juli 1997. Han ombads även att tillse att det utsågs en ny företrädare för Ryska jordbruksvetenskapliga akademin med avseende på det nya utvärderingsförfarande som planerades.

21 Den 9 januari 1998 informerade kommissionen sökanden om att utfrågningar för utvärdering av anbuden skulle äga rum den 4 och den 5 mars 1998 och att sökanden skulle tillsändas en kallelse efter den 26 januari 1998.

22 Den 22 januari 1998 meddelade sökanden kommissionen att den godtog det förfarande som föreslagits för en ny utvärdering av anbuden.

23 Den 26 januari 1998 inkom sökanden med sitt anbud för en ny utvärdering.

24 Den 4 och den 5 mars 1998 hördes de sju anbudsgivare som hade meddelat att de ville delta i det nya utvärderingsförfarandet av en kommitté sammansatt av Kjellström, som ordförande, Portier och Wiesner, som företrädare för kommissionen, Risopoulos och Macartney, som oberoende experter, och Strekosov, som företrädde projektets förmånstagare.

25 Den 9 april 1998 begärde sökanden, med tillämpning av artikel 23.2 i de allmänna föreskrifterna, att kommissionen skulle göra en ny bedömning av dess anbud. Till stöd för denna begäran gjorde sökanden anmärkningar på nio punkter. Anmärkningarna avsåg bland annat det uppträdande som Van de Walle och det belgiska bolaget AGRER hade gjort sig skyldiga till under upphandlingsförfarandet, Portiers inställning och medverkan i de två utvärderingskommittéerna, de åtgärder för att påverka Ryska jordbruksvetenskapliga akademin som hade vidtagits efter det första utvärderingsförfarandet, samt det godtycke som präglat det andra utvärderingsförfarandet. Sökanden klagade även på den skada som hade åsamkats dess rykte av de andra anbudsgivarna samt av de ansvariga för TACIS-programmet.

26 Den 5 juni 1998 upprepade sökanden sin begäran hos kommissionen.

27 Den 15 juni 1998 försäkrade kommissionen sökanden om att dennes brev av den 9 april 1998 skulle komma att beaktas i erforderlig utsträckning. Kommissionen tillade emellertid att den inte kunde diskutera detaljer i förfarandet så länge detta fortfarande pågick. Kommissionen informerade även sökanden om att denne skulle meddelas om resultatet av förfarandet inom en rimlig tid.

28 Den 18 juni 1998 slöt kommissionen ett kontrakt med AGRER vilket avsåg genomförande av projektet FD RUS 9603.

29 Den 23 juni 1998 meddelade kommissionen att den hade mottagit sökandens rekommenderade brev av den 5 juni 1998 och hänvisade till sitt svar av den 15 juni samma år samtidigt som den betonade att "förfarandet fortfarande pågick".

30 Den 26 juni 1998 informerade kommissionen sökanden om att dennes anbud inte hade antagits, eftersom det, både vad gäller erfarenheten hos den grupp som skulle genomföra projektet och de föreslagna villkoren för finansiering, inte var lika förmånligt som AGRER:s anbud som hade antagits.

31 Den 6 juli 1998 meddelade sökanden att den hade mottagit kommissionens rekommenderade brev av den 26 juni 1998. Efter att kort ha behandlat de olika etapperna i upphandlingsförfarandet, där sökanden berörde de två utvärderingsförfarandena separat, påminde denne om den kritik den hade gett uttryck för i sina brev av den 9 april och den 5 juni 1998. Sökanden uttryckte sin förvåning över att det första utvärderingsförfarandet hade avbrutits efter ett ingripande av en av konkurrenterna samt av att dess anmärkningar av den 9 april 1998 inte hade beaktats innan kontraktet slöts med AGRER.

32 Den 29 juli 1998 förklarade kommissionen för sökanden på vad sätt dess anbud var mindre intressant än AGRER:s anbud samt förkastade de anmärkningar som sökanden hade framfört.

33 Den 6 augusti 1998 meddelade sökanden kommissionen att den inte var tillfredsställd av dess förklaringar. Sökanden sade sig ha uppgifter om att Van de Walle hade deltagit i utarbetandet av anbudet från AGRER. Sökanden

kritiserade även den partiska inställning som Van de Walle intog till förmån för AGRER under Cherekaevs vistelse i Belgien i maj 1997. Slutligen förhörde sökanden sig även om vilka möjligheter det fanns att överklaga kommissionens beslut av den 26 juni 1998.

34 Till följd av ett bristfälligt svar från kommissionen avseende den sista frågan upprepade sökanden frågan per telefon i augusti 1998. Den företrädare för kommissionen som kontaktades vägrade att svara på frågan.

Förfarandet

35 Det är mot bakgrund av dessa förhållanden som sökanden väckte talan genom en ansökan som ingavs till domstolens kansli den 11 september 1998, varifrån den skickades till förstainstansrättens kansli med tillämpning av artikel 47 första stycket i EG-stadgan för domstolen.

36 I separat handling som ingavs till förstainstansrättens kansli den 20 november 1998 ansökte sökanden om rättshjälp. Kommissionen inkom med ett yttrande över denna ansökan den 3 februari 1999. Genom beslut den 6 maj 1999 av ordföranden för förstainstansrättens tredje avdelning avslogs denna ansökan.

37 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet efter att ha vidtagit åtgärder för att höra vittnen samt anmodat parterna att skriftligen besvara vissa frågor före sammanträdet.

38 Således beslutade förstainstansrätten den 7 juli 1999 att Ochs (oberoende medarbetare till sökanden), Cherekaev (representant för Ryska jordbruksvetenskapliga akademin i den första utvärderingskommittén) och Dunleavy (förste ansvarige för AGRER:s förslag till genomförande av projektet FD RUS 9603) skulle vittna i enlighet med vad sökanden hade begärt. För övrigt kallades även Van de Walle (expert som kommissionen gett i uppgift att sammanställa anbudspecifikationen för projektet FD RUS 9603 samt ledamot av den första utvärderingskommittén) som vittne. Kommissionen hade begärt att Van de Walle skulle vittna om förstainstansrätten bestämde sig för att höra de vittnen som sökanden hade begärt. Ochs och Dunleavy hördes den 14 september 1999. Cherekaev, som hade kallats för att vittna samma dag, inställde sig inte. Van de Walle hördes den 7 oktober 1999.

39 Den 12 juli 1999 begärde förstainstansrätten som en processledningsåtgärd att kommissionen skulle inkomma med originalen till utvärderingsprotokollen från upphandlingsförfarandet avseende projektet FD RUS 9603, alternativt med en bestyrkt avskrift av dessa, samt inkomma med protokollen från de utfrågningar som organiserats i juli 1997 och i mars 1998.

40 Den 28 juli 1999 meddelade kommissionen förstainstansrätten att den av konfidentialitetsskäl vägrade att inge en version av protokollen från utvärderingsförfarandena den 9 och den 10 juli 1997 respektive den 4 och den 5 mars 1998 som inte hade gåtts igenom för skydd av konfidentiella uppgifter. Kommissionen förklarade sig emellertid villig att på förstainstansrättens begäran inkomma med en icke-konfidentiell version av de dokument som hade begärts inom ramen för bevisupptagningen.

41 Förstainstansrätten ansåg att det för målets handläggning var nödvändigt att erhålla en fullständig version av de ovan nämnda protokollen. Genom beslut av

den 14 september 1999 ålade förstainstansrätten därför kommissionen att senast klockan 12.00 den 22 september 1999 inkomma med en bestyrkt avskrift av originalen av protokollen som sedan skulle läggas till akten i målet och delges sökanden.

42 Genom en ansökan som ingavs till domstolens kansli den 22 september 1999 överklagade kommissionen förstainstansrättens beslut av den 14 september 1999 i enlighet med artiklarna 49 och 51 i domstolens stadga. I separat handling som ingavs till domstolens kansli samma dag begärde kommissionen uppskov med verkställigheten av det överklagade beslutet i enlighet med artiklarna 242 EG och 243 EG.

43 Genom beslut av den 4 oktober 1999 i mål C-349/99 P, kommissionen mot ADT Projekt (REG 1999, s. I-6467), ogillade domstolen överklagandet. Genom beslut av den 7 oktober 1999 i mål C-349/99 P-R, kommissionen mot ADT Projekt (publicerad i REG), ogillade domstolens ordförande begäran om interimistiska åtgärder.

44 Under dessa omständigheter motsatte sig kommissionen inte längre att den fullständiga versionen av protokollen lades till akten i målet och delgavs sökanden under förutsättning att dessa endast skulle komma att användas inom ramen för detta förfarande och att sökanden förband sig att agera i enlighet med detta. Sökanden fick kännedom om dessa handlingar innan det muntliga förfarandet inleddes.

45 Parterna utvecklade sin talan vid offentlig förhandling den 7 oktober 1999.

Parternas yrkanden

46 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— fastställa att kommissionens beslut av den 26 juni 1998, vilket delgivits sökanden den 6 juli 1998, är rättsstridigt,

— fastställa att svaranden borde ha givit sökanden i uppdrag att genomföra projekt FD RUS 9603,

— förplikta svaranden att till sökanden utge skadestånd om 550 000 tyska mark (DEM) som ersättning för utebliven vinst till följd av att kontraktet slutits med ett konkurrerande företag, eller åtminstone förplikta svaranden att till sökanden utge skadestånd om 225 250 DEM som ersättning för kostnaden att utarbeta anbudet.

47 Under förhandlingen yrkade sökanden dessutom att förstainstansrätten skulle förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaden.

48 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— i första hand avvisa talan på grund av att den fullmakt som sökandens ombud hade företett inte överensstämmer med gällande regler, att formuleringen av föremålet för talan är motsägelsefull, samt att det i ansökan inte anges några grunder för talan,

— i andra hand

— avvisa talan på grund av att yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av den 26 juni 1998 har anförts för sent, för det fall att det skall anses vara en begäran enligt artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG) eller ogilla den för det fall att det skall anses vara en begäran som syftar till att avgöra frågan om ogiltighet inom ramen för ett förfarande enligt artikel 215 andra stycket i EG-fördraget (nu artikel 288 andra stycket EG),

— avvisa yrkandet att förstainstansrätten skall konstatera att det föreligger en skyldighet att ge sökanden i uppdrag att genomföra projekt FD RUS 9603,

— ogilla sökandens yrkanden avseende skadestånd,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaden.

Upptagande till sakprövning

49 Kommissionen har hävdat att talan inte kan upptas till sakprövning och har åberopat två grunder för detta, nämligen att ansökan inte uppfyller de formella kraven samt att talan har väckts för sent. Som en tredje grund har kommissionen

hävdat att yrkandet att förstainstansrätten skall konstatera att det föreligger en skyldighet att ge sökanden i uppdrag att genomföra projekt FD RUS 9603 inte kan upptas till sakprövning.

Den första grunden, avseende att ansökan inte uppfyller de formella kraven

50 Kommissionen har för det första hävdat att den fullmakt som sökandens ombud har ingett för att styrka sitt uppdrag att företräda sökanden inte överensstämmer med gällande regler. Lydelsen av det dokument som bifogats ansökan som bilaga 19 uppfyller inte de krav som uppställs i artikel 19 i domstolens stadga och artikel 44.5 b i förstainstansrättens rättegångsregler. Det framgår inte av ovan nämnda handling vilken ställning de personer har som har undertecknat fullmakten. Enligt kommissionen har de personer som har undertecknat fullmakten handlat i egenskap av enskilda. Detta framgår av fullmakten, där det bland annat hänvisas till mål av privat karaktär som avser fysiska personer som till exempel äktenskapsskillnad. Frågan huruvida fullmakten överensstämmer med gällande regler har en avgörande betydelse för huruvida talan kan upptas till sakprövning, eftersom endast ADT Projekt GmbH har ett berättigat intresse att få saken prövad.

51 Förstainstansrätten påpekar att det enligt artikel 44.6 i rättegångsreglerna åligger justitiesekreteraren att ex officio kontrollera att de fullmakter som har givits till advokaterna överensstämmer med gällande regler, samt i förekommande fall ålägga sökanden att inom en rimlig tidsfrist rätta de felaktigheter som har konstaterats.

52 I detta fall har för det första justitiesekreteraren försäkrat att den fullmakt som bifogats ansökan som bilaga 19 i likhet med vad sökanden har påstått överensstämmer med ett tyskt standardformulär för fullmakter, vilket förklarar hänvisningen till tvister av privat karaktär. Dessutom står följande i fullmakten: "målet ADT Projekt GmbH mot EG-kommissionen", vilket utesluter alla tvivel om att det finns ett samband mellan fullmakten och detta mål.

53 För det andra har sökanden den 8 oktober 1998, på justitiesekreterarens begäran och enligt artikel 44.5 och 44.6 i rättegångsreglerna, inkommit med ett utdrag ur handelsregistret (sista bilagan till ansökan) av vilket det framgår att de två personer som har undertecknat fullmakten, nämligen Meyn och Schmitt, hade den ställning som krävdes för att ge advokaten fullmakt att företräda sökanden i detta mål.

54 Av detta följer att kommissionens argument att fullmakten inte överensstämmer med gällande regler skall underkännas.

55 Kommissionen har därefter påstått att ansökans innehåll inte överensstämmer med de formella krav som ställs upp i artikel 19.1 i domstolens stadga samt artikel 44.1 c och d i rättegångsreglerna. Den har framfört fyra argument till stöd för detta påstående.

56 För det första har kommissionen påstått sig se en motstridighet mellan talans föremål enligt den första sidan i ansökan och de yrkanden som framförs på den andra sidan i ansökan. Föremålet för talan anges vara en ogiltigförklaring av anbudsinfordran i dess helhet, medan yrkandena avser att beslutet att anta en konkurrents anbud skall ogiltigförklaras och att sökandens anbud skall antas samt att skadestånd skall utdömas. Kommissionen har hävdat att de två påståendena är motstridiga, eftersom det skulle krävas att den del av förfarandet som avser det första utvärderingsförfarandet inte ogiltigförklaras för att sökandens anbud skall kunna antas, vilket inte överensstämmer med vad sökanden har anfört i avsnittet om föremålet för talan.

57 För det andra har kommissionen ifrågasatt räckvidden av det första yrkandet i ansökan. Den har betonat att EG-fördraget inte ger någon möjlighet till fastställelsetalan. Detta yrkande innebär i själva verket en begäran om ett klargörande av en prejudiciell fråga, vilket skulle vara relevant i ett förfarande

enligt artikel 215.2 i fördraget. Det är emellertid artikel 173 som har angetts som grunden för det ovannämnda yrkandet.

58 För det tredje har kommissionen påstått att såväl de grunder som har anförts avseende sakfrågan som de som anförts avseende rättsfrågan i ansökan inte uppfyller de krav som uppställs i rättegångsreglerna.

59 Som ett första argument har kommissionen framfört att ansökan innehåller ett flertal anklagelser mot utomstående som inte är inblandade i denna tvist och vars handlingar kommissionen inte kan ansvara för utan någon förklaring. I sin duplik har kommissionen insisterat på att de förklaringar som sökanden har framfört för att visa att dessa handlingar kan tillvitas kommissionen är för sent inkomna och otillräckliga. Den har även påpekat att den kritik som har framförts i ansökan inte överensstämmer med den som framförts i breven av den 9 april och den 6 juli 1998. Det går inte ens att anse att de klagomål som framförts av sökanden mot kommissionen avser dess underlåtenhet att beakta den kritik som har framförts av sökanden under det administrativa förfarandet.

60 Som ett andra argument har kommissionen hävdat att sökanden inte heller har förklarat skälen till att den har stött sin talan på förhållanden avseende det första utvärderingsförfarandet, trots att ansökan avser det beslut som fattats efter det andra utvärderingsförfarandet. Dessutom har sökanden uttryckligen och ovillkorligen godtagit att det första utvärderingsförfarandet avbröts liksom genomförandet av det andra förfarandet. Sökanden har inte ifrågasatt avbrytandet varken omedelbart eller inom en skälig tidsfrist efter det att den hade upptäckt de påstådda felaktigheter som kännetecknade det första utvärderingsförfarandet. Sökanden har inte heller förklarat hur den har fått vetskap om dessa felaktigheter innan beslutet om upphandling hade kommunicerats. Kommissionen har hävdat att sökanden inte längre kan ifrågasätta lagligheten av kommissionens beslut att avbryta det första utvärderingsförfarandet och att genomföra det andra.

61 Som ett tredje argument har kommissionen framfört att sökanden motsäger sig själv när den åberopar ett antal uppgifter som, om de kan bevisas, endast skulle kunna leda till att det första utvärderingsförfarandet avbröts, medan dess andra yrkande skulle innebära motsatt lösning.

62 Som ett fjärde argument har kommissionen framfört att sökanden endast kan åberopa ett fåtal faktiska omständigheter till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av det andra utvärderingsförfarandet.

63 Som ett femte argument har kommissionen framfört att sökandens argument grundade på att det i beslutet av den 26 juni 1998 inte har angivits hur detta kan överklagas samt på vägran från den tjänsteman som kontaktades i augusti 1998 att hjälpa sökanden inte är tillräckliga för att giltigheten av beslutet i fråga skall kunna ifrågasättas.

64 För det fjärde har kommissionen påstått att de tredje och fjärde yrkandena skall avvisas, eftersom sökanden varken anger den skadegörande handlingen eller något som helst orsakssamband mellan institutionens agerande och den skada som orsakats sökanden. Dessutom har de två belopp som sökanden har yrkat i skadestånd ett mycket avlägset samband med skadan samt är inte berättigat.

65 Förstainstansrätten påpekar att en ansökan skall innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna enligt artikel 19 första stycket i domstolens stadga, som är tillämplig på förstainstansrätten med stöd av artikel 46 första stycket i samma stadga, och enligt artikel 44.1 c och d i förstainstansrättens rättegångsregler.

66 Oberoende av vilken terminologi som används skall dessa uppgifter vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden skall kunna förbereda sitt försvar

och förstainstansrätten skall kunna pröva talan, i förekommande fall utan andra uppgifter. För att garantera rättssäkerheten och en god rättsskipning krävs, för att en talan skall kunna tas upp till sakprövning, att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på åtminstone kortfattat men på ett konkret och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan (förstainstansrättens beslut av den 21 maj 1999 i mål T-154/98, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. II-1703, punkt 49, och förstainstansrättens dom av den 7 november 1997 i mål T-84/96, Cipeke mot kommissionen, REG 1997, s. II-2081, punkt 31).

67 Kommissionen har medgett att framställingen av grunderna för en talan, i den mening som avses i rättegångsreglerna, inte behöver vara utformad på något särskilt sätt. En redogörelse för grundernas innehåll snarare än deras rättsliga kvalifikation kan räcka, förutsatt att dessa grunder tillräckligt klart framgår av ansökan (beslutet i det ovannämnda målet Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, punkt 55).

68 Det skall för det första påpekas att det i förevarande fall tillräckligt klart framgår att ansökan avser dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte anta sökandens anbud avseende projektet FD RUS 9603, dels utdömande av skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha åsamkats på grund av oegentligheter som har begåtts av kommissionen under det upphandlingsförfarande som ledde till beslutet av den 26 juni 1998. Det förhållandet att sökanden på den första sidan av ansökan anger att föremålet för talan är en begäran om ogiltigförklaring av "upphandlingen avseende projektet FD RUS 9603..." kan varken anses visa på motstridigheter med de delar av ansökan, bland annat yrkandena, som går ut på en begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 26 juni 1998 att anta AGRER:s anbud för genomförande av projektet FD RUS 9603 i stället för sökandens anbud eller med de delar av ansökan som avser skadeståndsanspråk. Vad skadeståndsanspråket angår visar de invändningar som kommissionen har framfört, vilka framgår av punkt 64 ovan, att denna har förstått att ansökan omfattade ett sådant anspråk.

69 Vad för det andra avser räckvidden av det första yrkandet kan man av innehållet i ansökan utan problem förstå att sökanden med det avser att kommissionens

beslut av den 26 juni 1998 skall ogiltigförklaras med tillämpning av artikel 173 i fördraget.

70 För det tredje framgår det av avsnitt VII i ansökan att sökanden till stöd för sina yrkanden om ogiltigförklaring har framfört en grund som går ut på att dels reglerna om anbudsförfaranden dels principen om "lojal konkurrens" har åsidosatts av. AGRER, därefter Van de Walle, SATEC (en av sökandens konkurrenter under det ifrågasatta upphandlingsförfarandet), samt av kommissionen och Portier. En sådan framställning överensstämmer med de formella krav som ställs upp i artikel 19 första stycket i domstolens stadga och artikel 44.1 c i rättegångsreglerna.

71 Det förhållandet att ansökan innehåller anklagelser riktade mot personer vars beteende inte kan tillvitas kommissionen, att den innehåller anmärkningar avseende det första utvärderingsförfarandet, vilket sökanden påstås inte kunna ifrågasätta längre eller inte har något intresse av att åberopa med beaktande av syftet med dess andra yrkande, och att anmärkningarna avseende det andra utvärderingsförfarandet inte är tillräckligt underbyggda, strider inte mot de formella krav som fastställs i rättegångsreglerna. Som framgår av svarsinlagan och dupliken har dessa förhållanden inte heller förhindrat kommissionen att förbereda sitt försvar genom att ta ställning till var och en av de anmärkningar som har framförts av sökanden till stöd för yrkandena om ogiltigförklaring. Dessutom är förstainstansrätten fullt behörig att ta ställning till yrkandena i fråga.

72 Den kritik från kommissionen som det har redogjorts för i punkterna 59—62 sammanfaller i själva verket med dess argument i svaromålet som i förekommande fall syftar till att ifrågasätta upptagandet till sakprövning, relevansen respektive det välgrundade i de omständigheter som sökanden har åberopat till stöd för sin ogiltighetstalan. Denna kritik kommer att beaktas i den utsträckning det är nödvändigt i samband med prövningen av dessa omständigheter.

73 Vad avser kommissionens påstående att det saknar betydelse för lagenligheten av beslutet av den 26 juni 1998 att den själv i juni och augusti 1998 underlät att ange hur dess beslut kunde överklagas, har den inte redogjort för sambandet mellan detta och något åsidosättande från sökandens sida av ovan nämnda formkrav.

74 För det fjärde, skall enligt artikel 19 i EG-stadgan för domstolen och artikel 44.1 c i förstainstansrättens rättegångsregler, en ansökan om ersättning för skada som påstås ha vållats av en gemenskapsinstitution innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera det beteende som sökanden klandrar institutionen för, skälen till att sökanden anser att det finns ett orsakssamband mellan beteendet och den skada som sökanden påstår sig ha lidit samt skadans art och omfattning (se förstainstansrättens dom av den 29 oktober 1998 i mål T-13/96, TEAM mot kommissionen, REG 1998, s. II-4073, punkt 27).

75 I detta fall framgår det av avsnitt VIII i ansökan att det beteende som sökanden klandrar kommissionen för är att den har genomfört upphandlingsförfarandet avseende projektet FD RUS 9603 på ett felaktigt sätt. Sökanden påstår sig på grund av detta ha åsamkats en skada som motsvarar den uteblivna vinsten, vilken uppskattats till 550 000 DEM, till följd av att en annan anbudsgivares anbud antogs, eller åtminstone kostnaden för att utarbeta anbudet som uppgick till 225 250 DEM, vilken har redovisats fullständigt i repliken.

76 Dessa uppgifter var tillräckligt klara och precisa för att kommissionen skulle kunna förbereda sitt försvar med avseende på skadeståndstalan, vilket den även gjorde i sitt svaromål och i sin duplik.

77 Således kan kommissionens argument, som går ut på att sökanden har åsidosatt de formkrav som ställs upp i artikel 19.1 i EG-stadgan för domstolen och artikel 44.1 c och d i förstainstansrättens rättegångsregler, inte godtas.

78 Av det som anförts ovan följer att kommissionens yrkande inte kan vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden, avseende att ansökan inkommit för sent

79 Kommissionen har gjort gällande att sökanden har anhängiggjort sin talan om ogiltigförklaring avseende dess beslut av den 26 juni 1998 för sent. Den dag då ansökan registrerades vid förstainstansrättens kansli, det vill säga den 15 september 1998, är efter utgången av den frist på två månader och sex dagar inom vilken sökanden kunde anhängiggöra en sådan talan. Även om sökanden har inkommit med sin ansökan till domstolens kansli inom gällande frist, så skall den få ta konsekvenserna av att fel forum har angivits i dess ansökan. De fel som sökanden gör sig skyldig till skall nämligen inte påverka svarandens ställning.

80 Förstainstansrätten påminner om att det i artikel 43.3 i rättegångsreglerna föreskrivs att det bara är den dag då ansökan inkommer till kansliet som beaktas med avseende på de frister som gäller i förfarandet. I detta fall har kommissionen inte bestridit att även om ansökan diarieförde vid förstainstansrätten först den 15 september 1998, så inkom den till förstainstansrättens kansli den 11 september 1998, det vill säga samma dag som den inkom till domstolens kansli och av detta skickades till förstainstansrättens kansli. Den dag då den inkom hade den tidsfrist inom vilken sökanden kunde väcka talan om ogiltigförklaring mot beslutet av den 26 juni 1998 ännu inte löpt ut, vilket kommissionen har medgett.

81 Av det som anförts följer att kommissionens yrkande inte kan vinna bifall på den andra grunden, vilken den för övrigt har återkallat under förhandlingen.

Den tredje grunden, avseende att sökandens yrkanden att dennes anbud skall antas för genomförande av projektet FD RUS 9603 inte skall upptas till sakprövning

82 Kommissionen har påstått att sökandens andra yrkande, som går ut på att förstainstansrätten skall konstatera att kommissionen var skyldig att anta dess anbud för genomförande av projektet FD RUS 9603, inte kan upptas till sakprövning.

83 Förstainstansrätten erinrar om att det inte ankommer på gemenskapsdomstolarna att inom ramen för sin behörighet rikta förelägganden till gemenskapsinstitutionerna eller träda i deras ställe (se bland annat domstolens dom av den 8 juli 1999 i mål C-5/93 P, DSM mot kommissionen, REG 1999, s. I-4695, punkt 36, och förstainstansrättens dom av den 15 september 1998 i de förenade målen T-374/94, T-375/94, T-384/94 och T-388/94, European Night Services m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. II-3141, punkt 53).

84 Inom ramen för en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 173 i fördraget är gemenskapsdomstolarnas behörighet begränsad till att kontrollera lagligheten av den rättsakt som ifrågasätts. Om domstolen kommer fram till att rättsakten är rättsstridig ogiltigförklaras denna. Enligt artikel 176 i EG-fördraget (nu artikel 233 EG) åligger det den berörda institutionen att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen (förstainstansrättens dom av den 27 januari 1998 i mål T-67/94, Ladbroke Racing mot kommissionen, REG 1998, s. II-1, punkt 200).

85 Inom ramen för en skadeståndstalan enligt .rtikel 215 i fördraget skall gemenskapsdomstolen bedöma om det handlande som läggs institutionen till

last är sådant att det kan ge upphov till skadeståndsansvar, om det föreligger en verklig skada och om det finns ett orsakssamband mellan detta handlande och den åberopade skadan.

86 Förstainstansrätten har således varken behörighet att uttala sig om kvaliteten av sökandens anbud i förhållande till konkurrenternas anbud inom ramen för det i målet aktuella anbudsförfarandet, eller att ålägga kommissionen att anta sökandens anbud avseende projektet FD RUS 9603.

87 Kommissionens yrkande skall således vinna bifall på den tredje grunden. Det andra yrkandet i ansökan kan således inte upptas till sakprövning, eftersom det faller utanför den behörighet som gemenskapsdomstolarna har enligt fördraget.

88 Talan kan således upptas till sakprövning endast till den del den avser ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte anta sökandens anbud avseende projektet FD RUS 9603, samt ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha åsamkats på grund av kommissionens handlande.

I sak

Yrkandet avseende ogitligförklaring av kommissionens beslut av den 26 juni 1998

89 Till stöd för sina yrkanden om ogiltigförklaring har sökanden stött sig på en enda grund, som avser ett åsidosättande av reglerna om anbudsförfaranden och av principen om "lojal konkurrens". Grunden kan delas upp i tre delgrunder.

Den första delgrunden

90 Sökanden har påstått att AGRER har brutit mot artikel 12.1, 12.2 och 12.4 i de allmänna föreskrifterna, vilket borde ha föranlett kommissionen att avbryta anbudsförfarandet i fråga med tillämpning av artikel 24.2 f i de allmänna föreskrifterna. Till stöd för detta resonemang anför sökanden tre argument.

91 För det första hänvisar sökanden till en lunch den 11 maj 1997 hemma hos Van de Walle till vilken denne hade bjudit in Cherekaev och Couturier, verkställande direktör för AGRER. Sökanden klandrar Van de Walle för att på detta sätt ha försökt att skapa kontakt mellan den som företrädde den organism som skulle komma i åtnjutande av projektet i fråga och AGRER före utvärderingen av anbuden.

92 Förstainstansrätten konstaterar att Van de Walle har bekräftat att denna lunch har ägt rum, dels i ett brev till kommissionen av den 28 april 1998 som svar på en uttrycklig begäran från kommissionen om en förklaring avseende de anklagelser som riktats mot honom av sökanden i ett brev av den 9 april 1998, dels då han hördes som vittne vid förstainstansrätten.

93 Det är också ostridigt att den selektiva anbudsinfordran som avsåg projektet FD RUS 9603 redan hade inletts i maj 1997 (se kommissionens svar av den 28 juli 1999 på en skriftlig fråga från förstainstansrätten av den 12 juli 1999). Då Van de Walle hördes som vittne bekräftade han att han vid denna tidpunkt visste att han hade utsetts till ledamot av utvärderingskommittén. Han uteslöt inte att man under denna lunch hade diskuterat projektet i fråga.

94 Kommissionen har i sin svarsinlaga påpekat att det av det ovannämnda brevet från Van de Walle framgår att även en medlem av sökandebolagets ledning, nämligen Meyn, hade varit närvarande vid lunchen i fråga, vilket sökanden inte har bestridit i repliken.

95 När sökanden utfrågades under förhandlingen förklarade den sitt resonemang. Sökanden underströk att den inte ifrågasatte lunchen som sådan, utan att den hade fungerat som en möjlighet för Van de Walle, Couturier och Cherekaev att knyta närmare kontakter, vilket i sin tur hade lett till ett försök att besticka Cherekaev så att AGRER fick genomföra projektet.

96 Med beaktande av det klarläggandet framgår det att detta argument i själva verket hör under den andra delgrunden, som avser ett försök av Van de Walle att besticka Cherekaev under dennes vistelse i Belgien mellan den 11 och den 13 maj 1997 för att AGRER:s anbud avseende projektet FD RUS 9603 skulle antas (se punkt 120). Det saknas således anledning att ta ställning till detta argument i denna del av domen som behandlar den första delgrunden.

97 För det andra har sökanden påstått att Van de Walle har bistått AGRER vid utarbetandet av den tekniska delen av dess anbud.

98 Sökanden har med avseende på denna aspekt begärt att Ochs skulle höras som vittne.

99 Då förstainstansrätten hörde Ochs bekräftade denne sökandens påstående med hänvisning till uppgifter från tre personer.

100 Den förste, Chabot, som är anställd vid AGRER, föreslog under ett telefonsamtal i juni 1996 att AGRER och sökanden skulle bilda ett konsortium för projektet FD RUS 9603. Dessutom hävdade han att Van de Walle skulle komma att bistå AGRER vid utarbetandet av den tekniska delen av dess anbud.

101 Russe, som vid den tidpunkten arbetade vid AGRER, kontaktade Ochs per telefon i april 1997 för att erbjuda honom en anställning vid detta företag avseende projektet FD RUS 9603. Under detta samtal angav hon att Van de Walle var inblandad i utarbetandet av den tekniska delen av AGRER:s anbud.

102 Slutligen hade Mertens, som var anställd vid AGRER, under perioden mellan den 10 och den 13 juni 1997 per telefon angett för Griffith, som är anställd vid ULG Consultants Ltd (sökandens brittiske samarbetspartner inom ramen för detta upphandlingsförfarande), att Van de Walle hade bistått AGRER vid utarbetandet av den tekniska delen av dess anbud.

103 Då förstainstansrätten hörde Van de Walle som vittne nekade han till att på något sätt ha bistått AGRER vid utarbetandet av dess anbud.

104 Förstainstansrätten påpekar först att vad beträffar den tredje uppgift som Ochs angett så har sökanden i sin ansökan angett att telefonsamtalet från Mertens var avsett för Moffett, som var Griffiths överordnade. Samtalet ansågs för övrigt ha ägt rum den 14 augusti 1997. Sökanden begärde att förstainstansrätten skulle höra Moffett angående denna fråga. Sökanden avstod från att åberopa denna del av sin ansökan efter att under förhandlingen ha ombetts förklara de motstridiga uppgifterna i ansökan och i Ochs vittnesmål.

105 Det förhållandet att anställda vid AGRER har omtalat för Ochs att Van de Walle bistod företaget vid utarbetandet av de tekniska delarna av dess anbud bevisar inte att detta faktiskt ägde rum. De tre händelser som åberopas av Ochs inträffade nämligen före den 16 juni 1997 då sökanden inlämnade sitt anbud avseende projektet FD RUS 9603 till kommissionen. Det kan inte uteslutas att de anställda vid AGRER i sina uttalanden har påstått att Van de Walle skulle medverka i utarbetandet av den tekniska delen av dess anbud i syfte att övertala sökanden om att bilda ett konsortium med AGRER med avseende på det ifrågasatta upphandlingsförfarandet. Sökanden har inte heller vid något tillfälle under förfarandet, eller ens när Van de Walle föreslog det för förstainstansrätten under sitt vittnesmål, begärt att de av AGRER:s anställda som nämnts skulle kallas som vittnen. Sökanden har i sin ansökan för övrigt angett att den i maj och juni 1996 kontaktades för att bilda det ovannämnda konsortiet.

106 Under dessa omständigheter kan det inte anses att Ochs vittnesmål styrker sökandens påstående i punkt 97 ovan.

107 För det andra har sökanden åberopat det anonyma telefonsamtal som den 8 augusti 1997 mottogs av en av dess sekreterare, Dietzsch, som gjorde en anteckning om samtalets innehåll.

108 Anteckningen, som har bifogats som bilaga 17, har följande innehåll:

"Jag mottog idag ett samtal från en man som inte ville säga sitt namn. Mannen sade att vi var bäst placerade för att tilldelas det ryska projektet. Ryssarna har gett oss maximal poäng. Bolaget AGRER har inte godtagit detta förhållande. Han sade: 'De gör vad som helst... Även med hjälp av pengar... Ni bör vara försiktiga... Jag råder er att ta kontakt med den behörige tjänstemannen i Bryssel och begära att han redogör för situationen... Men var mycket diskreta!'"

("Ich erhielt heute einen Anruf von einem Herren, der anonym bleiben wollte. Dieser Herr sagte, daß wir im Rußland-Projekt auf Platz 1 seien. Die Russen hätten uns die maximale Punktzahl gegeben. Die Firma Agrer werde sich damit nicht zufriedengeben. Er sagte: 'They are doing everything... Even with money... You should be careful... I advise you to get in touch with the respective officer in Brussels and ask him what the situation is... But very softly!'")

109 Utan att det är nödvändigt att diskutera vad denna anteckning — vilken för övrigt som kommissionen har påpekat är daterad den 7 augusti 1998 och inte den 8 augusti 1997 — har för bevisvärde med avseende på de band som förenar dess upphovsman med sökanden, skall det fastställas att dess innehåll inte visar att Van de Walle har bistått AGRER med utarbetandet av dess anbud.

110 För det tredje har sökanden i sin replik angett att den efter att den hade ingett sin ansökan fick kännedom om uttalanden av Dunleavy som bekräftade sökandens misstankar avseende Van de Walles deltagande i utarbetandet av AGRER:s anbud. Sökanden hemställde att förstainstansrätten skulle höra denna person som vittne.

111 Det skall dock konstateras att Dunleavy i sitt vittnesmål kategoriskt nekade till att ha sagt att Van de Walle hade bistått AGRER med utarbetandet av anbudet.

112 Sammanfattningsvis utgör inte någon av de omständigheter som sökanden har stött sig på något bevis för att Van de Walle har bistått AGRER i utarbetandet av den tekniska delen av dess anbud.

113 Förstainstansrätten påpekar att om Van de Walle verkligen skulle ha velat gynna AGRER under det ifrågasatta upphandlingsförfarandet genom att bistå bolaget i

arbetet med att utarbeta dess anbud, hade detta med all sannolikhet framgått av hans bedömningar under utvärderingsförfarandet av den 9 och den 10 juli 1997. Av protokollet från detta förfarande framgår emellertid att Van de Walle under den tekniska utvärderingen hade gett två anbudsgivare, däribland sökanden, fler poäng än AGRER. Detta konstaterande innebär att man slutgiltigt kan bortse från sökandens påstående som framgår av punkt 97.

114 Som en tredje punkt har sökanden påstått att AGRER har bestuckit höga ryska tjänstemän från jordbruksministeriet för att dess anbud avseende projektet FD RUS 9603 skulle antas.

115 Utan att det är nödvändigt att gå in på frågan huruvida detta argument, som framfördes för första gången i repliken, kan prövas med beaktande av artikel 48.2 i rättegångsreglerna påpekar förstainstansrätten att sökanden stödde sig på Dunleavys vittnesmål på denna punkt. Dunleavy har under förhandlingen emellertid nekat till att ha sagt eller hört att AGRER hade bestuckit eller försökt att påverka personer inom den ryska administrationen för att dess anbud skulle antas.

116 Då Dunleavys vittnesmål utgör det enda bevis som sökanden har anfört till stöd för det påstående som avses i punkt 114 skall detta påstående följaktligen inte beaktas.

117 Av det ovan anförda (punkterna 90—116) följer att talan inte kan vinna bifall på den första delgrunden.

Den andra delgrunden

118 Sökanden har påstått att det har förekommit försök från Van de Walles sida att besticka Cherekaev och från bolaget SATEC:s sida för att besticka en tjänsteman inom den ryska administrationen, samt att sagda företag även har utövat påtryckningar på Cherekaev. Sådant handlande utgör allvarliga överträdelser av principen om "lojal konkurrens", som utgör en del av grunden för alla upphandlingsförfaranden. Handlandet borde ha lett kommissionen till att avbryta förfarandet i fråga, med tillämpning av artikel 24.2 f i de allmänna föreskrifterna.

119 Sökanden har i sin ansökan anfört två argument till stöd för detta påstående.

120 För det första har Van de Walle enligt sökanden erbjudit Cherekaev 50 000 amerikanska dollar (USD) under dennes vistelse i Belgien mellan den 11 och den 13 maj 1997 på villkor att AGRER skulle genomföra projektet i fråga. Såsom har redogjorts för i punkt 95 ovan har sökanden under förhandlingen påpekat att den lunch som organiserades hemma hos Van de Walle den 11 maj 1997 hade medfört en möjlighet för Van de Walle, Couturier och Cherekaev att ta närmare kontakt samt lett till nämnda försök till bestickning.

121 Förstainstansrätten anser att ett sådant påstående måste stödjas av ovedersägliga bevis eller åtminstone av en kedja av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter för att det skall anses styrkt.

122 Sökanden hemställde i detta syfte i ansökan om att förstainstansrätten skulle höra Cherekaev avseende händelserna i maj 1997 under dennes vistelse i Belgien. Som

har angetts ovan hörsammade inte Cherekaev den kallelse förstainstansrätten riktade till honom.

123 Ochs angav under sitt vittnesmål, vilket även det begärts av sökanden, att Cherekaev och Gluchowzewa, som var ansvarig för de externa relationerna vid Ryska jordbruksvetenskapliga akademin och följde med Cherekaev till Belgien i maj 1997, efter sin vistelse i Belgien hade berättat för honom om ett försök från Van de Walles sida att besticka Cherekaev för att AGRER:s anbud avseende projektet FD RUS 9603 skulle antas.

124 Då Van de Walle vittnade förnekade han kategoriskt detta påstående och tillade att han aldrig hade framhållit någon av anbudsgivarnas anbud för Cherekaev.

125 Även om Gluchowzewa, som sökanden också hade kallat som vittne, skulle ha bekräftat vad Ochs hade uppgett skulle hennes vittnesmål inte ensamt ha varit tillräckligt för att förstainstansrätten skulle kunna anse att motstridigheten mellan vittnesmålen från Ochs och Van de Walle skulle ha kompenserats.

126 Det skall under dessa omständigheter kontrolleras om akten innehåller uppgifter som kan stödja vad Ochs har angett.

127 Detta är inte fallet. Som angetts i punkt 113 visar tvärtom en genomläsning av protokollet från det första utvärderingsförfarandet att Van de Walle under den tekniska utvärderingen hade gett två anbudsgivare, däribland sökanden, fler

poäng än AGRER. Om Van de Walle skulle ha förordat AGRER för Cherekaev under dennes vistelse i Belgien i maj 1997 skulle detta med all sannolikhet ha avspeglats i Van de Walles bedömningar under det första utvärderingsförfarandet.

128 Då det inte föreligger några ovedersägliga bevis eller objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter på denna punkt anser förstainstansrätten att det av sökanden påstådda försöket till bestickning inte är styrkt.

129 För det andra har sökanden hävdat att Cherekaev efter det första utvärderingsförfarandet utsattes för starka påtryckningar från SATEC. En tjänsteman från den ryska administrationen hade likaledes utsatts för försök till bestickning (ett erbjudande om en utbetalning av 50 000 USD) som avsåg att en annan organisation skulle utses till projektets förmånstagare i stället för Ryska jordbruksvetenskapliga akademin. Detta försök misslyckades tack vare ett ingripande från Cherekaev.

130 Förstainstansrätten påpekar i detta avseende att sökanden inte har angett av vilken natur de påtryckningar var som SATEC påstods utöva mot Cherekaev.

131 Sökanden har i sin ansökan hemställt om att Cherekaev skulle kallas som vittne. Då denne inte har hörsammat denna kallelse från förstainstansrätten och eftersom sökanden inte har åberopat några andra omständigheter som skulle kunna stödja dess påståenden i detta avseende skall det fastställas att dessa påståenden inte har styrkts.

132 Även om nämnda omständigheter hade kunnat bevisas och hade varit kända av kommissionen hade detta inte kunnat leda till något annat än att SATEC uteslöts från förfarandet. Dessa omständigheter hade emellertid inte ändrat kommissionens beslut att anta AGRER:s anbud.

133 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall på den andra delgrunden.

Den tredje delgrunden

134 Sökanden har hävdat att kommissionen har åsidosatt sin skyldighet enligt principen om "lojal konkurrens" att uppträda opartiskt och genomföra förfarandet i vederbörlig ordning. Den har anfört sex argument till stöd för detta påstående.

135 För det första har sökanden angett att Portier både har agerat som ordförande vid utfrågningen den 9 juli 1997 och har deltagit i omröstningen under det första utvärderingsförfarandet.

136 Då sökanden anmodades att ange den rättsliga grunden för detta argument lämnade den in (se dess svar av den 3 september 1999 på förstainstansrättens skriftliga fråga av den 12 juli 1999) "Guidelines for task managers for awarding service contracts (TACIS)" ("Riktlinjer för projektledare för upphandling av tjänster (TACIS)", nedan kallade riktlinjerna). Det framgår av en bestämmelse i kapitel VIII ("Selektiv anbudsinfordran"), avsnitt D ("Utvärderingskommitté"), punkt 2 a i riktlinjerna att kommitténs ordförande inte har rätt att rösta för att han skall kunna fungera som medlare under utvärderingsförfarandet. Det förhållandet att Portier har agerat ordförande då sökanden hördes strider dessutom mot bestämmelsen i kapitel VIII, avsnitt D, punkt 2 b, enligt vilken projektledaren, som i detta fall var Portier, kan delta i omröstningen som företrädare för kommissionen endast om han inte är ordförande för utvärderingskommittén.

137 I detta avseende påpekar förstainstansrätten att sökanden inte har bestridit de uppgifter i svarsinlagan av vilka det framgår att Daniilidis blev ordförande för

den första utvärderingskommittén och inte deltog i omröstningen. Därmed saknas anledning för förstainstansrätten att uttala sig om den invändning som kommissionen gjorde vid förhandlingen och som gick ut på att de uppgifter som sökanden lämnat i sitt svar av den 3 september 1999 inte kunde upptas till sakprövning.

138 Kommissionen utesluter visserligen inte att Daniilidis inte har deltagit i alla utfrågningar i samband med det första utvärderingsförfarandet och att Portier till följd av detta har lett en eller flera utfrågningar däribland den som avsåg sökanden.

139 Kommissionen förklarade under förhandlingen att Daniilidis, som är tjänsteman vid kommissionen, i enlighet med de krav som ställs i reglerna för anbudsförfaranden var tvungen att avlägsna sig från utfrågningarna vid vissa tillfällen i tjänstens intresse, men att detta emellertid inte påverkade sökandens situation under det första utvärderingsförfarandet.

140 Om sökandens påstående skulle godtas skulle för övrigt den enda möjliga slutsatsen vara att det första utvärderingsförfarandet skulle avbrytas, vilket kommissionen också gjorde. Sökanden har däremot inte gjort gällande att den påstådda oegentligheten upprepades under utvärderingsförfarandet den 4 och den 5 mars 1998. Denna oegentlighet kan således inte på något sätt ha påverkat hur det förfarande genomfördes som utmynnade i det ifrågasatta beslutet.

141 Sökandens argument på denna punkt skulle således lämnas utan beaktande.

142 Sökandens argument som det redogörs för i punkt 136, enligt vilket Daniilidis frånvaro vid vissa utfrågningar under det första utvärderingsförfarandet strider

mot den bestämmelse i riktlinjerna som kräver att alla ledamöter i utvärderingskommittén skall vara närvarande vid sammanträdena (kapitel VIII, avsnitt D, punkt 3), skall lämnas utan beaktande av samma skäl som angetts ovan i punkterna 139 och 140 och förstainstansrätten finner det därför inte nödvändigt att gå in på frågan huruvida argumentet kan upptas till sakprövning med avseende på artikel 48.2 i rättegångsreglerna.

143 För det andra har sökanden hävdat att Portier under det första utvärderingsförfarandet utan berättigande har gett SATEC en förmånsbehandling genom att i strid med gällande regler granska den ekonomiska delen av detta bolags anbud trots att den tekniska delen av anbudet inte hade tilldelats 65 poäng.

144 Av protokollet från det första utvärderingsförfarandet framgår emellertid att sökandens påståenden är utan grund. Vad beträffar utvärderingen av den tekniska delen av anbuden tilldelades SATEC:s anbud ett genomsnittligt poängtal av ledamöterna i utvärderingskommittén som var lägre än den nedre gränsen (below limit) på 65 poäng. SATEC:s anbud lyftes således ur förfarandet efter utvärderingen av dess tekniska del. Endast två anbud, sökandens och AGRER:s, gjordes till föremål för en utvärdering av den ekonomiska delen, eftersom de för den tekniska delen hade tilldelats ett genomsnittligt poängtal som var högre än den nedre gränsen på 65 poäng.

145 För det tredje har sökanden ifrågasatt kommissionens beslut att vidta en andra utvärdering av anbuden. Efter det första utvärderingsförfarandet hade det konstaterats att sökandens anbud var det överlägset bästa. Det skäl som angetts och som går ut på att Cherekaev tilldelade sökandens projekt ett för högt poängtal kan enligt sökanden inte godtas. Dels respekterade han de begränsningar som kommissionen hade angett för hans deltagande i utvärderingskommittén. Dels hade Portier, som enligt sökanden hade tilldelat SATEC:s anbud onormalt höga poäng, inte kritiserats över huvud taget av kommissionen.

146 Sökanden har i repliken angett att även om endast två av de åtta anbudsgivarna under det första utvärderingsförfarandet hade tilldelats tillräckligt höga poäng för den tekniska delen av sina anbud för att den ekonomiska delen skulle beaktas så kan detta inte enbart följa av Cherekaevs bedömning. Resultatet tyder på att även andra ledamöter av utvärderingskommittén har gett lägre poäng än 65. Sökanden har dessutom påstått att Portier och Van de Walle har tilldelat onormalt höga poäng till SATEC och AGRER under det första utvärderingsförfarandet.

147 Förstainstansrätten erinrar om att kommissionen har ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om vad som skall beaktas vid ett beslut att sluta avtal efter anbudsinfordran (domstolens dom av den 23 november 1978 i mål 56/77, Agence européenne d'interims mot kommissionen, REG 1978, s. 2215, punkt 20, och förstainstansrättens dom av den 8 maj 1996 i mål T-19/95, Adia interim mot kommissionen, REG 1996, s. II-321, punkt 49). Gemenskapsdomstolarnas prövning skall begränsas till att avse en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga, att bedömningen inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk.

148 Det framgår av protokollet från utvärderingskommitténs möte den 9 och den 10 juli 1997 att endast två av de åtta anbudsgivare som deltog tilldelades ett genomsnittligt poängtal som översteg 65 poäng för den tekniska delen av anbuden, vilket var det poängtal som minst måste erhållas för att den ekonomiska delen av anbuden skulle bedömas. Det genomsnittliga poängtal som ledamöterna av utvärderingskommittén tilldelade de andra anbudsgivarna för den tekniska delen av deras anbud varierade mellan 50,47 och 62,44 poäng.

149 Efter utvärderingen av den tekniska delen av anbuden fäste man Cherekaevs uppmärksamhet vid att han endast hade gett sökanden över 65 poäng och att hans poängsättning avsevärt avvek från de andra ledamöternas. Efter att ha hört Cherekaevs förklaring till detta och efter att då denne vidhöll sin poängsättning ha konstaterat att den skillnad som förelåg inte kunde utjämnas, fortsatte ledamöterna i utvärderingskommittén med den ekonomiska utvärderingen av de två anbud som återstod efter den tekniska utvärderingen, varefter de konstate-

rade att sökandens anbud var det förmånligaste. Utvärderingskommittén angav emellertid för kommissionen att om den godtog resultatet av utvärderingsförfarandet måste två tekniska frågor redas ut med sökanden innan kontraktet kunde undertecknas. Dessa två frågor var att en tredje lokal expert skulle utses och att ett skriftligt intyg skulle inges avseende att ingen av de lokala experter som sökanden hade utsett var anställda av Ryska jordbruksvetenskapliga akademin.

150 Genom detta agerande har utvärderingskommittén nogsamt följt bestämmelserna i riktlinjerna avseende fall där en ledamots poängsättning skiljer sig avsevärt från de poäng som satts av de andra ledamöterna av utvärderingskommittén.

151 I kapitel VIII, avsnitt G ("Utvärderingsförfarandet", s. 30) i riktlinjerna anges följande:

"Om en av dem som utvärderar anbuden gör en annan poängbedömning än majoriteten av kommitténs ledamöter, och i synnerhet om bedömningen är extrem, begär ordföranden innan utvärderingsformulären undertecknas att de berörda ledamöterna skall ange skälen till att de inte är överens med de andra ledamöterna av kommittén och frågar om de står fast vid den poäng de har tilldelat.

Om de berörda ledamöterna vidhåller sin inställning undertecknar kommittén utvärderingsformulären..."

("In the event that some evaluators deviate from the majority of the Committee in their marks and particularly in the case of extreme evaluations, the Chairman,

before the signature of the grids, asks the deviating evaluators the reasons of their disagreement with the other members of the Committee and ask[s] if they really wish to confirm their marks.

If the deviating evaluators are firm in their position the Committee sign the grids...")

152 Kommissionen är, som den har angett i sin svarsinlaga, inte bunden av utvärderingskommitténs förslag (ovannämnda domen i målet TEAM mot kommissionen, punkt 76, och domstolens dom av den 16 september 1999 i mål C-27/98, Metalmeccanica Fracasso och Leitschutz Handels- und Montage GmbH, REG 1999, s. I-5697, punkterna 33 och 34). Det förhållandet att kommissionen inte har valt sökanden för genomförandet av projektet FD RUS 9603, trots att utvärderingskommittén ansåg att dennes anbud var det förmånligaste, utgör inte i sig ett förfarandefel som kan medföra en ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 26 juni 1998 att sluta kontraktet i fråga med AGRER.

153 Det skall emellertid undersökas om kommissionen har gjort en allvarlig och uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna då den beslöt att avbryta utvärderingsförfarandet av den 9 och 10 juli 1997 och organisera en andra utvärdering den 4 och den 5 mars 1998.

154 Kommissionen har påstått att det var nödvändigt att fatta detta beslut på grund av att Cherekaev hade tilldelat onormala poäng utan någon giltig förklaring under den tekniska utvärderingen (se kommissionens brev till Cherekaev av den 8 januari 1998).

155 Såsom utvärderingskommittén omedelbart anmärkte efter den tekniska utvärderingen skilde sig Cherekaevs poängsättning avsevärt från de andra ledamöternas

poängsättning, med undantag för de poäng som han hade tilldelat sökandens anbud. Trots att alla de övriga ledamöterna ansåg att flera anbud var värda mer än 65 poäng avseende den tekniska delen hade Cherekaev tilldelat avsevärt lägre poäng, det vill säga mellan 37,50 och 53,20 poäng till alla anbudsgivare utom sökanden som han gav 72,2 poäng. Om man skulle bortse från de poäng som Cherekaev tilldelat skulle fyra anbud i stället för två ha fått ett genomsnittligt poängtal för den tekniska delen som översteg 65 poäng och kunde därmed ha genomgått den ekonomiska utvärderingen.

156 I motsats till vad sökanden har påstått var inte de poäng som tilldelats av Van de Walle och Portier extrema på något sätt. Varken Van de Walle eller Portier hade tilldelat SATEC onormalt höga poäng. Förvisso hade de tilldelat SATEC de högsta poängen men dessa skilde sig endast med 4 till 7 poäng från de andra ledamöternas poäng — med undantag för Cherekaev — vilket är avsevärt mycket mindre än den skillnad som förelåg mellan Cherekaevs och de andra ledamöternas av utvärderingskommittén poäng till andra anbudsgivare än sökanden. För övrigt hade Van de Walle och Portier tilldelat mer än 65 poäng till andra anbudsgivare. Van de Walle och Portier hade inte heller tilldelat orimligt höga poäng till AGRER. Två andra ledamöter av utvärderingskommittén hade för övrigt tilldelat detta företag ett högre poängtal än dessa två personer.

157 Den förklaring Cherekaev gav de andra ledamöterna i utvärderingskommittén avseende den bedömning han hade gjort av den tekniska delen av anbuden gick dels ut på att bedömningen inte bara återspeglade hans utan även hans institutions mening, dels på att den var grundad på de kontakter som han hade haft med företagen vid deras studiebesök i Ryssland (utvärderingskommitténs protokoll av den 9 och den 10 juli 1997, s. 10).

158 Kommissionens beslut att inte godta sådana förklaringar var välgrundat.

159 Dels företrädde Cherekaev Ryska jordbruksvetenskapliga akademin, projektets förmånstagare, i utvärderingskommittén varför det var normalt att hans poängsättning återspeglade denna institutions åsikter. Cherekaev kunde således inte åberopa denna omständighet till stöd för sin bedömning. För övrigt skulle en sådan förklaring, om den godtas, störa den balans som eftersträvats med den röstfördelning som slagits fast i reglerna om utvärderingsförfaranden genom att en oberättigat stor vikt skulle läggas vid företrädaren för projektets förmånstagare.

160 Dels kan ledamöternas bedömningar, såsom kommissionen med rätta har betonat i sina inlagor samt vid förhandlingen, enbart grundas på en analys av de skriftliga anbud som inlämnats till kommissionen. Eventuella kontakter med anbudsgivare som företrädaren för projektets förmånstagare har haft i Ryssland kan inte beaktas inom ramen för utvärderingen av föreliggande anbud. Annars riskerar man att föra in subjektiva bedömningskriterier i ett förfarande som, för att ge lika möjligheter och lika behandling för alla, måste grundas enbart på objektiva kriterier avseende valet av anbud. I punkt 3 i bilaga 3 till TACIS-förordningen som avser principerna för kontraktstilldelning med hjälp av anbudsgivning föreskrivs dessutom att det förhållandet att anbudsgivaren har särskild erfarenhet av TACIS inte skall tas i beaktande vid utvärdering av anbuden.

161 Med beaktande dels av den stora skillnaden mellan Cherekaevs poängsättning och de andra ledamöternas poängsättning, samt mellan det poängtal som Cherekaev tilldelat sökandens anbud och det poängtal han hade tilldelat andra anbud, dels avsaknaden av godtagbara förklaringar från Cherekaev till dessa skillnader, skall kommissionen inte anses ha gjort en allvarlig och uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna då den i sitt brev till Cherekaev av den 8 januari 1998 angav att han under utvärderingsförfarandet den 9 och den 10 juli 1997 inte hade gett prov på sådan opartiskhet som erfordras i denna typ av förfaranden.

162 Visserligen förelåg det, som sökanden har anfört vid förhandlingen, fortfarande en viss konkurrens efter den tekniska utvärderingen, trots de poäng som tilldelats

av Cherekaev, eftersom två anbudsgivare kvarstod för ekonomisk utvärdering av deras anbud.

163 Det har dock redan påpekats (punkt 155 ovan) att de poäng som givits av Cherekaev hade påverkat resultatet av den tekniska utvärderingen avsevärt och att om dessa poäng inte hade beaktats skulle fyra anbud i stället för två ha kunnat undergå den ekonomiska utvärderingen. Dessutom påverkades konkurrensen mellan de två anbudsgivare som kvarstod även efter den tekniska utvärderingen av den bedömning som gjorts av Cherekaev avseende den tekniska delen av anbuden. Det bästa anbudet fastställdes nämligen, såsom framgår av såväl protokollet från den ifrågasatta utvärderingskommittén som av de förklaringar som getts av kommissionen i dess inlagor, på grundval av en viktning av den tekniska och den ekonomiska utvärderingen, där den förstnämnda räknades för 70 procent och den sistnämnda räknades för 30 procent. De poäng som Cherekaev tilldelade under den tekniska utvärderingen har således, ända till det att förfarandet avslutades, påverkat situationen för den anbudsgivare vars anbud liksom sökandens genomgick en ekonomisk utvärdering.

164 Kommissionen är skyldig att under varje del av ett upphandlingsförfarande säkerställa likabehandling och följaktligen även lika möjligheter för alla anbudsgivare och det var därför berättigat att kommissionen, med hänsyn till omständigheterna (se bland annat förstainstansrättens dom av den 17 december 1998 i mål T-203/96, Embassy Limousines & Services mot parlamentet, REG 1998, s. II-4239, punkt 85), avbröt det utvärderingsförfarande som försiggick den 9 och den 10 juli 1997 och organiserade ett nytt förfarande som var öppet för samma anbudsgivare som de som hade deltagit i det första utvärderingsförfarandet och tillsåg att projektets förmånstagare företrädde av någon annan person än Cherekaev under det andra utvärderingsförfarandet.

165 Förvisso anges i artikel 24 i de allmänna föreskrifterna, på vilken kommissionen grundar ett sådant beslut, uttryckligen endast en möjlighet för kommissionen att besluta att avsluta eller avbryta upphandlingsförfarandet eller att börja om från början utifrån nya förutsättningar.

166 Det följer emellertid av den allmänna systematiken i denna bestämmelse samt av principen om god förvaltningssed att kommissionen var desto mer berättigad att av kostnads- och effektivitetshänsyn vad beträffar det administrativa förfarandet och i projektets förmånstagares intresse begränsa sig till att såsom i detta fall avbryta det ifrågasatta utvärderingsförfarandet och organisera ett nytt.

167 När det förekommit en oegentlighet under ett administrativt förfarande är kommissionen för övrigt inte skyldig att, om inte motsatsen föreskrivs, upprepa de delar av detta förfarande som föregick den händelse som medförde att förfarandet blev rättsstridigt, förutsatt att dessa delar inte påverkades av denna rättsstridighet (se förstainstansrättens dom av den 20 april 1999 i de förenade målen T-305/94—T-307/94, T-313/94—T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 och T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. II-931, punkterna 189—250). I detta fall har de delar av förfarandet som avser utarbetandet av anbudsspecifikationen och upprättandet av den begränsade listan över kandidater som tillåts inkomma med anbud inte påverkats av de oegentligheter som konstaterats med avseende på det första utvärderingsförfarandet. Kommissionen agerade således i enlighet med gällande regler när den återupptog upphandlingsförfarandet från den delen som avser utvärderingen av anbuden i stället för att börja om från början.

168 Förstainstansrätten konstaterar att svaranden på ett övertygande sätt har svarat på sökandens frågor avseende anledningen till att kommissionen, efter att i ett brev av den 1 oktober 1997 ha gett intrycket att den avsåg anta sökandens anbud, beslutade att avbryta utvärderingsförfarandet av den 9 och den 10 juli 1997 sex månader efter att det genomförts.

169 Kommissionen har framhållit att utvärderingskommitténs förslag delgavs behöriga personer inom kommissionen i hierarkisk ordningsföljd, efter utvärderingskommitténs sammanträde den 9 och den 10 juli 1997. Den poängsättning som tillämpats av Cherekaev föranledde reaktioner av motsatta slag. Vissa ansåg att hans poängsättning var oacceptabel. Andra ansåg att det trots allt vore att föredra att fortsätta upphandlingsförfarandet av hänsyn till projektet och påpekade risken för att denna typ av situation skulle kunna återkomma inom ramen för ett nytt utvärderingsförfarande. Den tid det tog innan kommissionen avbröt det första utvärderingsförfarandet förklaras också av att det var känsligt i

förhållande till projektets förmånstagare att fatta ett sådant beslut med beaktande av anledningen till avbrytandet.

170 Vad beträffar brevet till sökanden av den 1 oktober 1997 har kommissionen angett att det skickades på grund av bristande koordinering mellan den enhet som är ansvarig för TACIS-programmen, som skickade brevet och övriga enheter, vilket kommissionen beklagar.

171 I vart fall har sökanden inte förklarat på vilket sätt dess situation har påverkats av enbart det förhållandet att sex månader har gått mellan det att den utfrågades och kommissionens beslut att göra om utvärderingsförfarandet. Vad beträffar brevet av den 1 oktober 1997 har sökanden tvärtom angett att detta gjorde det möjligt för den att förbättra kvaliteten på den tekniska delen av dess anbud mellan de två utvärderingsförfarandena vilket de andra anbudsgivarna enligt sökanden inte tilläts göra.

172 Av det ovan anförda följer att sökandens argument avseende rättsstridigheten av kommissionens beslut att ogiltigförklara resultatet av utvärderingsförfarandet av den 9 och den 10 juli 1997, utesluta Cherekaev från utvärderingskommittén och organisera ett andra utvärderingsförfarande inte skall godtas.

173 För det fjärde har sökanden gjort gällande att hela kommittén borde ha bytts ut inför det andra utvärderingsförfarandet för att säkerställa ledamöternas opartiskhet. Sökanden har kritiserat att Portier, som var ledamot av den första utvärderingskommittén och som enligt sökanden hade tilldelat SATEC onormalt höga poäng samt visat sig vilja förfördela sökanden, deltog i det andra utvärderingsförfarandet. Det är en fråga om åsidosättande av principen om rättvis behandling. Sökanden menar att uteslutandet av Cherekaev från utvärderingskommittén borde ha medfört att alla ledamöter från den första utvärderingskommittén byttes ut.

174 Sökanden har även angett det förhållandet att Portier hade inflytande över valet av en av de två oberoende experterna i den nya utvärderingskommittén, Risopoulos, vars karriär och nationalitet motsvarade Van de Walles. Sökanden har även klandrat Portier för att ha tilldelat SATEC onormalt höga poängtal under det andra utvärderingsförfarandet.

175 Förstainstansrätten påpekar emellertid att Portier var den person från kommissionen som var ansvarig för projektet FD RUS 9603. Detta utgör en tillräcklig förklaring till hans deltagande i de båda utvärderingskommittéerna.

176 Sökanden har för övrigt inte angett vilken bestämmelse kommissionen har åsidosatt då den inte bytte ut hela utvärderingskommittén inför det andra förfarandet. Den kan som mest anses ha åberopat åsidosättandet av principen om rättvis behandling då den gjorde gällande att Portier hade uppträtt partiskt under de två utvärderingsförfarandena. Någon sådan partiskhet har emellertid inte bevisats.

177 Det har redan konstaterats (i punkt 156 ovan) att sökandens anklagelser avseende det överdrivna antalet poäng som Portier tilldelade SATEC inte skall anses grundade mot bakgrund av protokollet från utvärderingskommitténs sammanträde den 9 och den 10 juli 1997. Det framgår inte heller av protokollet från utvärderingskommitténs sammanträde den 4 och den 5 mars 1998 att Portier tilldelade SATEC onormalt höga poäng under det andra utvärderingsförfarandet. En ledamot av den andra utvärderingskommittén har till exempel tilldelat detta företag ett antal poäng som är avsevärt högre (mer än 5 poäng) än det antal som Portier har tilldelat. Portiers poängtal låg mycket nära det som tilldelats SATEC av en annan ledamot. Dessutom tilldelade Portier två andra anbudsgivare i stort sett samma antal poäng (mindre än 0,5 poängs skillnad) som han tilldelade SATEC. Det poängtal han tilldelade sökanden var endast 2,65 poäng lägre än det han tilldelade SATEC.

178 Även om Portier inom ramen för utvärderingen av den tekniska delen under det första utvärderingsförfarandet tilldelade sökandens anbud något mindre än de 65 poäng som krävs för att ett anbud skall gå vidare till den ekonomiska utvärderingen kan detta inte anses visa på ett missgynnande av sökanden. Detta bekräftas för övrigt av att Portier under det andra utvärderingsförfarandet tilldelade sökanden högre poäng än vad som krävs för att anbudet skall gå vidare till den ekonomiska utvärderingen.

179 Vilket inflytande Portier än kan tänkas ha haft över valet av Risopoulos som ledamot av den andra utvärderingskommittén har sökanden inte åberopat några som helst konkreta omständigheter som kan leda till ett ifrågasättande av opartiskheten hos denna oberoende expert under det andra utvärderingsförfarandet. Den omständigheten att Van de Walle och Risopoulos är av samma nationalitet och har genomgått samma karriär saknar helt betydelse, även om den skulle visa sig vara riktig.

180 Det framgår för övrigt av protokollet från det andra utvärderingsförfarandet att Risopoulos under utvärderingen av den tekniska delen tilldelade sökandens anbud över 65 poäng. Detta är fler poäng än vad sökandens anbud tilldelades av den andra oberoende experten, Macartney, vars val till ledamot av den andra utvärderingskommittén sökanden inte har ifrågasatt. Dessutom är det fler poäng än vad Risopoulos tilldelade tre av de andra sex anbudsgivarna som konkurrerade med sökanden under det andra utvärderingsförfarandet.

181 Sökandens argument avseende att den andra utvärderingskommittén var sammansatt på ett sätt som stred mot gällande regler, bland annat på grund av att Portier deltog, skall lämnas utan beaktande.

182 För det femte har sökanden klandrat kommissionen för att den inte beaktade sökandens brev av den 9 april 1998 i vilket denna begärde en ny bedömning av

dess anbud på grundval av ett antal omständigheter som hade påverkat upphandlingsförfarandets giltighet. Den 15 juni 1998, efter upprepade förfrågningar från sökanden, besvarade kommissionen brevet och påpekade att den inte kunde föra diskussioner med en av de anbudsgivare som var inblandade i upphandlingsförfarandet så länge detta fortfarande pågick. Genom att handla på detta sätt har kommissionen åsidosatt artikel 23.2 i de allmänna föreskrifterna.

183 Förstainstansrätten framhåller att enligt artikel 23 i de allmänna föreskrifterna (se ovan punkt 5) förutsätter det förfarande som går ut på att anbudsgivaren inger en begäran om att den upphandlande myndigheten skall ompröva anbudet och myndighetens svar på begäran att den sistnämnda först har informerat anbudsgivaren skriftligen om skälen till att dennes anbud inte har antagits och om vilken anbudsgivares anbud som har antagits.

184 I förevarande fall har sökanden angett sina anmärkningar avseende upphandlingsförfarandets förlopp till kommissionen en första gång den 9 april, sedan den 5 juni 1998, trots att det inte var förrän den 26 juni 1998 som kommissionen skriftligen meddelade sökanden att dennes anbud inte hade antagits, varför det inte hade antagits samt att AGRER:s anbud hade antagits.

185 Oberoende av frågan om hur sökanden har fått reda på resultatet av utvärderingsförfarandet av den 4 och den 5 mars 1998, vilket brevet av den 9 april 1998 klart antyder, innan den hade delgetts kommissionens beslut att anta AGRER:s anbud, står det klart att svaranden inte har åsidosatt artikel 23.2 i de allmänna föreskrifterna då den först den 15 och den 23 juni 1998 informerade sökanden om att den ännu inte kunde diskutera några detaljer i upphandlingsförfarandet med denne, samt då den inte besvarade sökandens kritik förrän den 29 juli 1998 efter att ha fattat beslutet att anta AGRER:s anbud och skriftligen ha underrättat sökanden om detta.

186 I sakfrågan åberopade sökanden i sitt brev av den 9 april 1998 sex orsaker till stöd för sin begäran att kommissionen skulle ompröva dess anbud.

187 Som en första orsak har sökanden angett den ställning som intogs av AGRER och av Van de Walle under anbudsinfordran. Sökanden klandrar Van de Walle för att ha bistått AGRER i utarbetandet av den tekniska delen av dess anbud samtidigt som han hade skrivit anbudsspecifikationen och varit ledamot i den första utvärderingskommittén (punkt 1 i brevet). Han klandras också för att i maj 1997 ha arrangerat ett möte i Belgien mellan Cherekaev och verkställande direktören för AGRER samt vid detta tillfälle ha insisterat på att det var AGRER som skulle väljas för att sluta kontraktet (punkt 2). Sökanden sade sig vara övertygad om att Van de Walle inte hade visat sådan opartiskhet som krävs under det första utvärderingsförfarandet, eftersom han hade använt sitt inflytande till att förorda AGRER och då han hade överlämnat sökandens anbud till AGRER inför det andra utvärderingsförfarandet så att denne kom i åtnjutande av oberättigade fördelar (punkt 3). Sökanden ansåg mot bakgrund av detta att AGRER skulle uteslutas från förfarandet (punkt 4).

188 Som en andra orsak har sökanden sagt sig vara övertygad om att Portier fortlöpande hade misskrediterat dess anbud under upphandlingsförfarandet. Sökanden kunde därutöver inte förstå skälet till att Portier var den enda ledamot av den första utvärderingskommittén som deltog i det andra utvärderingsförfarandet. Sökanden begärde att kommissionen skulle göra en analys av de bedömningar som gjorts av den berörda personen under de två utvärderingsförfarandena (punkt 5).

189 Som en tredje orsak har sökanden hävdat att Cherekaev efter det första utvärderingsförfarandet hade blivit hotad med att projektet skulle avbrytas om den person från Ryska jordbruksvetenskapliga akademin som skulle medverka i det andra utvärderingsförfarandet återigen skulle tilldela överdrivet höga eller låga poäng. Denna företrädares frihet att göra egna bedömningar hade på detta sätt begränsats (punkt 6).

190 Som en fjärde orsak har sökanden angett sig vara säker på att de oberoende experterna som deltog i det andra utvärderingsförfarandet inte hade kunnat bedöma sökandens anbud på ett opartiskt sätt såsom situationen var (punkt 7).

191 Som en femte orsak har sökanden sagt sig vara övertygad om att, med tanke på att dess anbud hade placerats främst av alla anbud efter det första utvärderingsförfarandet och att den hade getts tillfälle att förbättra det före det andra utvärderingsförfarandet, måste det förhållandet att den inte hade placerats främst efter det andra förfarandet innebära att den bedömning som gjorts var godtycklig (punkt 8).

192 Som en sjätte orsak har sökanden angett att dess konkurrenter och de ansvariga för TACIS-programmet hade förtalat sökanden, särskilt inför kommissionen och bland europeiska konsulter specialiserade på nötkreaturssektorn (punkt 9).

193 Vad beträffar den kritik som rör Van de Walles och AGRER:s uppträdande under upphandlingsförfarandet anger förstainstansrätten att så snart kommissionen hade mottagit sökandens brev av den 9 april 1998 anmodade den Van de Walle att förklara vilket förhållande han hade haft till Cherekaev respektive AGRER under tidsperioden i fråga. Detta visar att kommissionen i motsats till vad sökanden påstår har beaktat sagda brev innan den beslutade vilken anbudsgivare som skulle tilldelas kontraktet.

194 Den 28 april 1998 gav Van de Walle de förklaringar som begärts. Han nekade uttryckligen till att någonsin ha erbjudit varken AGRER eller någon annan anbudsgivare något bistånd med förberedande av anbud inom ramen för upphandlingsförfaranden som finansierats av kommissionen eller någon annan. Han angav att han den 11 maj 1997 hade anordnat en lunch i sitt hem i Belgien, till vilken han hade bjudit in Cherekaev, Couturier, verkställande direktör för AGRER, samt en företrädare för sökanden, Meyn. Han försäkrade att han alltid hade uppträtt fullständigt opartiskt under de upphandlingsförfaranden i vilka

han hade medverkat, bland annat inom ramen för TACIS-programmet. Detta framgår enligt honom, vad beträffar upphandlingsförfarandet avseende projektet FD RUS 9603, av de tekniska bedömningar han gjorde av de berörda anbuden under utvärderingskommitténs sammanträde den 9 och den 10 juli 1997.

195 Protokollet avseende detta utvärderingsförfarande gör det inte möjligt att ifrågasätta Van de Walles beteende under detta. Det visar i synnerhet inte att han skulle ha försökt att favorisera AGRER till nackdel för sökanden. Så var till exempel det poängtal han tilldelade AGRER lägre än det han tilldelade sökanden (se ovan punkt 113).

196 Med beaktande av den information som har givits av Van de Walle i dennes brev av den 28 april 1998 och efter att ha läst protokollet från utvärderingskommitténs sammanträde den 9 och den 10 juli 1997 skall kommissionen anses ha agerat riktigt när den lämnade sökandens påståenden om att Van de Walle varit partisk utan åtgärd.

197 Det var också riktigt av kommissionen att avvisa sökandens påståenden om att Van de Walle skulle ha sänt sökandens anbud till AGRER inför det andra anbudsförfarandet. Utöver det förhållandet att detta påstående var en ren gissning var det knappast övertygande för kommissionen, eftersom denna i ett brev av den 7 januari 1998 hade gett de berörda anbudsgivarna uttryckliga informationer om att det, med undantag för ändringar i sammansättningen av den grupp som hade föreslagits för att genomföra projektet inom ramen för det första utvärderingsförfarandet, inte var tillåtet att vidta någon ändring av den tekniska delen av deras respektive anbud inför det andra utvärderingsförfarandet.

198 Vad beträffar det förhållandet att Portier deltog i bägge utvärderingskommittéerna har kommissionen i sitt brev av den 29 juli 1998 på ett övertygande sätt förklarat för sökanden att detta berodde på att Portier var ansvarig projektledare på direktorat C "Förbindelser med de nya oberoende staterna och Mongoliet"

inom generaldirektorat IA "Yttre förbindelser: Europa och de nya oberoende staterna, den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, yttre representation" vid kommissionen.

199 I fråga om Portiers inställning under de två utvärderingsförfarandena har det redan sagts att det med hänsyn till protokollen från dessa inte kan anses att dennes bedömningar ger uttryck för något missgynnande av sökanden (ovan punkt 178). Det var alltså med rätta som kommissionen lämnade sökandens påståenden i detta avseende utan åtgärd.

200 Beträffande de hotelser som Cherekaev påstås ha utsatts för och som påstås ha varit avsedda att begränsa friheten för företrädaren för projektets förmånstagare att göra egna bedömningar under det andra utvärderingsförfarandet framgår det av protokollet för detta att nämnda företrädare, Strekosov, gav 6 poäng mer än vad Cherekaev hade gett under det första utvärderingsförfarandet, vilket visar på dennes fullständiga frihet att göra sina egna bedömningar. För övrigt var de poäng som Strekosov tilldelade sökandens anbud avsevärt mycket högre än de poäng, vilka varierade mellan 43,10 och 68,90, som han tilldelade de sex andra anbuden. Följaktligen var det riktigt av kommissionen att ogilla sökandens anmärkningar på denna punkt.

201 Mot bakgrund av att sökandens föregående anklagelser förefaller vara fullkomligt ogrundade, och då denna inte har förmått lägga fram något som helst konkret bevis i detta avseende, skall det anses att kommissionen handlade riktigt när den lämnade utan åtgärd sökandens påstående om att den särskilda situation som präglade upphandlingsförfarandet hade hindrat de två oberoende experterna från att opartiskt bedöma sökandens anbud.

202 Vad gäller den påstått godtyckliga karaktären av det andra utvärderingsförfarandet framgår det av protokollet från utvärderingskommitténs sammanträde av den 4 och den 5 mars 1998 att de olika anbuden granskades i detalj och bedömdes på grundval av en avvägning mellan teknisk kvalitet och pris. Den

tekniska utvärderingen gjordes med tillämpning av de sedvanliga kriterier som anges i bilaga III punkt 3 i TACIS-förordningen (organisation, tidsplan, skicklighet hos den personal som föreslås tillhandahålla tjänsterna samt utnyttjande av lokala företag och experter). Av protokollet framgår ingenting som skulle kunna få kommissionen att tvivla på att det andra utvärderingsförfarandet genomförts enligt reglerna.

203 De anmärkningar som sökanden har framfört avseende den skadliga inverkan på dess anseende stöddes inte på något konkret bevis.

204 Sammanfattningsvis hade således kommissionen grund för att den 29 juli 1998 svara sökanden att "det finns inget som visar att resultatet [av det andra utvärderingsförfarandet] grundades på ett uppenbart fel i bedömningen eller förfarandet" samt att dennes anklagelser om partiskhet som angetts i brevet av den 9 april 1998 utgjorde "rena gissningar som inte stöddes på fakta".

205 Av det ovan anförda följer att sökandens argument avseende att kommissionen har åsidosatt artikel 23.2 i de allmänna föreskrifterna skall lämnas utan beaktande.

206 För det sjätte har sökanden påstått att kommissionen har gjort sig skyldig till ett grovt åsidosättande av "principerna om rättvis behandling och om insyn i det administrativa förfarandet" på grund av att kommissionen i beslut av den 26 juni 1998 inte angav hur sökanden kunde överklaga beslutet samt på grund av att den företrädare för kommissionen som kontaktades per telefon i augusti 1998 vägrade att tillhandahålla denna information.

207 Förstainstansrätten påpekar emellertid att sökanden inte har bestridit att den, tillsammans med de handlingar för upphandlingsförfarandet som den fick av

kommissionen, även fick en kopia av de allmänna föreskrifterna, vilket för övrigt också visas av att sökanden hänvisar till artikel 23.2 i dessa i sitt brev av den 9 april 1998.

208 Sökanden visste således att det just med tillämpning av sistnämnda bestämmelse var tillåtet för den att inge en motiverad begäran om en ny bedömning av dess anbud sedan den genom brev av den 26 juni 1998 hade meddelats kommissionens beslut att sluta kontraktet med AGRER.

209 Sökanden använde för övrigt denna möjlighet genom att den 6 juli 1998 upprepa de anmärkningar den hade uttryckt i sitt brev av den 9 april 1998 avseende hur upphandlingsförfarandet hade genomförts, vilka kommissionen med rätta ogillade (se punkterna 193—204) i sitt svar av den 29 juli 1998.

210 Det skall tilläggas att när det saknas en uttrycklig bestämmelse i gemenskapsrätten kan man inte anse att det föreligger en allmän skyldighet för gemenskapens administrativa myndigheter och domstolar att upplysa medborgarna om tillgängliga rättsmedel och de villkor som gäller för deras utnyttjande (domstolens beslut av den 5 mars 1999 i mål C-153/98 P, Guérin automobiles mot kommissionen, REG 1999, s. I-1441, punkt 15).

211 Sökandens argument att kommissionen har åsidosatt "principerna om rättvisa och om insyn i det administrativa förfarandet" genom att inte ange hur dess beslut av den 26 juni 1998 kunde överklagas skall således lämnas utan beaktande.

212 Av det ovan anförda (punkterna 134—211) följer att talan inte kan vinna bifall på den tredje delgrunden.

213 Efter att de tre delgrunderna har behandlats skall det även påpekas att sökanden i avsnitt II punkt 3 i sin ansökan har framhållit att Van de Walle vid två tillfällen, i maj och juni 1996, besökte dess huvudkontor i Bonn för att få information för utarbetandet av anbudsspecifikationen för projektet FD RUS 9603. Vid förhandlingen insisterade sökanden med hänvisning till Ochs vittnesmål på denna punkt och bestred de uppgifter som lämnats av Van de Walle under dennes vittnesmål med avseende på omfattningen av och anledningen till kontakterna dem emellan vid denna tid. I samma punkt i ansökan anges att Van de Walle under de två mötena rekommenderade sökanden att samarbeta med AGRER för att göra ett gemensamt anbud inom ramen för anbudsförfarandet avseende projektet FD RUS 9603.

214 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att sökanden inte har angett vilka följder detta kan få i juridiskt hänseende. Avsnitt VII i ansökan, i vilket sökanden redogör för den enda grunden för yrkandena om ogiltigförklaring, hänvisar på intet sätt till ovan återgivna argument. Av detta följer att argumentet inte är tillräckligt klart och att det enbart på grund av detta skall lämnas utan beaktande.

215 I ansökan anger sökanden även att den är övertygad om att Van de Walle har gett AGRER en kopia av den tekniska delen av sökandens anbud för det första utvärderingsförfarandet, och på så sätt gav AGRER en fördel inför det andra utvärderingsförfarandet.

216 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att sökanden återigen inte har angett vilka följder denna omständighet får i juridiskt hänseende, eftersom den inte framgår av avsnitt VII i ansökan, som avser argument till stöd för grunden för ogiltigförklaring. Dessutom stöds sökandens påstående inte av några konkreta bevis varför det måste anses som en ren gissning. Argumentet är inte tillräckligt klart och skall inte beaktas.

217 I avsnitt V punkt 2 i ansökan anges att det inte har gjorts någon kvalitativ bedömning av anbuden under det andra utvärderingsförfarandet. Det är enligt sökanden den enda möjliga förklaringen till att dess anbud, som efter det första utvärderingsförfarandet ansågs vara det bästa i tekniskt avseende och som därefter förbättrades före det andra utvärderingsförfarandet, inte åter ansågs vara det bästa anbudet efter det sistnämnda utvärderingsförfarandet. Sökanden har i repliken åberopat ett antal omständigheter för att visa att dennes anbud var bättre än AGRER:s samt att valet av det sistnämnda för att sluta kontrakt avseende projektet FD RUS 9603 var godtyckligt. AGRER hade nämligen visat sig sakna förmåga att genomföra projektet. Dessutom hade AGRER misslyckats med att i Ukraina genomföra projektet FD UK 9301, som det hade anförtrotts 1996, vilket senare hade kritiserats av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt.

218 Även i detta avseende har sökanden inte angett vilka följder detta påstående angående de faktiska omständigheterna får i juridiskt hänseende, eftersom det inte framgår av avsnitt VII i ansökan som avser argument till stöd för grunden för ogiltigförklaring. Detta argument är således inte tillräckligt noga definierat.

219 I vart fall framgår det av protokollet från utvärderingskommittén av den 4 och den 5 mars 1998, vilket redan har påpekats (ovan punkt 202), att det har gjorts en grundlig analys av de olika anbuden i fråga, vilken baserades på de tekniska och ekonomiska kriterier som vanligtvis tillämpas på området. Det finns ingen uppgift i protokollet som gör att det kan betvivlas att det andra utvärderingsförfarandet genomförts i vederbörlig ordning.

220 Även om sökanden efter att ha mottagit kommissionens brev av den 1 oktober 1997 förbättrade vissa aspekter av den tekniska delen av sitt förslag i förhållande till de kriterier som slagits fast i anbudsspecifikationen, är det förhållandet att dess anbud inte längre, som efter det första utvärderingsförfarandet, ansågs vara det bästa efter det andra utvärderingsförfarandet endast resultatet av att olika bedömningar har gjorts av de två utvärderingskommittéerna. Detta kan bland annat förklaras av det förhållandet att den andra utvärderingskommittén var sammansatt av andra ledamöter än den första, vilket inte utgör ett fel i förfarandet.

221 Vad beträffar sökandens argument i repliken, avseende att dennes anbud var bättre än AGRER:s och att valet av AGRER:s anbud var godtyckligt, påminner förstainstansrätten om att den inom ramen för sin behörighet inte kan ersätta den berörda gemenskapsinstitutionens bedömning med sin egen eller rikta föreläggganden till den, vilket i detta fall skulle innebära att kontraktet skulle slutas med sökanden (se ovan punkterna 83—86). Föstainstansrätten finner det därför inte nödvändigt att gå in på frågan huruvida argumentet kan upptas till sakprövning med avseende på artikel 48.2 i rättegångsreglerna.

222 Dessutom kan sökanden inte med framgång göra gällande omständigheter som inträffat efter kommissionens beslut att anta AGRER:s anbud för att ifrågasätta att beslutet är lagenligt. När förstainstansrätten prövar om beslutet är lagenligt kan den endast beakta de omständigheter som kommissionen kände till när den fattade beslutet. Villkoren för att AGRER skulle genomföra det ifrågavarande projektet omfattas således inte av en sådan prövning.

223 Sökanden kan inte heller med framgång åberopa AGRER:s påstådda misslyckande med genomförandet av projektet FD UK 9301. Även om detta påstående skulle visa sig vara riktigt kan man inte tillmäta en sådan omständighet någon relevans vid bedömningen av om kommissionens beslut angående projektet FD RUS 9603 är lagenligt.

224 Sammanfattningsvis skall således sökandens argument som det redogörs för i punkt 217 ovan underkännas.

225 Med beaktande av den föregående analysen (punkterna 89—224) kan talan således inte bifallas på den grunden att reglerna om anbudsförfarande samt principen om "lojal konkurrens" har åsidosatts.

226 De yrkanden som avser ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 26 juni 1998 skall följaktligen ogillas.

Yrkandet om skadestånd

227 Till stöd för sitt yrkande om skadestånd har sökanden angett att kommissionen har genomfört förfarandet för att sluta ett kontrakt avseende projektet FD RUS 9603 i strid med gällande regler.

228 Vid prövningen av yrkandena om ogiltigförklaring av beslutet har det emellertid framgått att kommissionen inte har genomfört upphandlingsförfarandet avseende projektet FD RUS 9603 i strid med gällande regler på ett sätt som skulle kunna leda till skadeståndsskyldighet för kommissionen.

229 Yrkandet om skadestånd skall således ogillas.

Rättegångskostnader

230 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) **Yrkandet att kommissionen skall åläggas att låta sökanden genomföra projektet FD RUS 9603 avvisas.**

2) **Talan ogillas i övrigt.**

3) **Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Lenaerts Azizi Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 24 februari 2000.

H. Jung

Justitiesekreterare

K. Lenaerts

Ordförande